

Socialdemokratiet. Det har jeg aldrig lagt Skjul paa. Derfor siger jeg ogsaa til det konservative Folkeparti, at ved deres Stilling i dette Spørgsmaal, der dog kun er eet Spørgsmaal af alle de mange, i hvilke det borgerlige Samarbejde skal finde Sted, svækker de Konservative det borgerlige Samarbejde paa en Maade, der kan blive skæbnesvanger for dansk Politik i de Aar, der kommer.

Naa, det ligger jo saaledes, at Socialdemokratiet efter sin Betænkning ikke kan stemme for de Konservatives Ændringsforslag, saa det vil jo ikke have stor Chance for at blive vedtaget. Hvis man skal lægge nogen som helst Vægt paa, hvad Socialdemokratiet skriver i sin Betænkning, kan det jo ikke stemme for de Konservatives Ændringsforslag. (Modsigelse). Ja, ja, jeg maa maaske have Lov til at citere nogle Linier af Socialdemokratiets Betænkning: „Saa-danne vidtgaaende Ændringer, som Mindretallet maatte anse for at være fornødne, lod sig imidlertid vanskeligt indarbejde i Toldloven for de enkelte Positioner, som kommer i Betragtning, og Mindretallet foretrak derfor at foreslaa en anden Affattelse af Lovforslaget, der samtidig stillede alle kriserammede Industrier eller Fag paa ensartet Maade.“ Og det socialdemokratiske Mindretal følger til: „Medvirkende til, at Mindretallet tog dette Standpunkt, var det ogsaa, at man ikke anser det for muligt for Rigsdagen, uden Tilslutning fra Ministeriet, at vedtage Forhøjelse af visse Toldsatser, som er udtaget uden Samraad med Ministeriet. Toldloven er et Omraade, der ikke alene har indrepolitisk Interesse. Enhver Ændring i Toldloven maa ikke blot bedømmes efter dens finansielle og handelsmæssige, men i høj Grad efter dens udenrigspolitiske Rækkevidde.“ Se, efter disse Udtalelser i en Betænkning skulde Socialdemokratiet ikke kunne stemme for de Konservatives Ændringsforslag. Men maaske kan de gøre det alligevel, jeg ved det ikke.

Efter disse Bemærkninger angaaende det konservative Folkepartis Forslag skal jeg vende mig til Socialdemokraternes Ændringsforslag. En stor Del af dette Ændringsforslag er jo en gammel Kending af dette høje Ting, en Del af det saa vi og førte dage-lange Forhandlinger om sidste Efteraar, og det er igen blevet fremsat for os i den forløbne Vinter. Nu kommer det til os i Ændringsforslagsform — jeg tænker her navnlig paa §§ 2, 3, 4 og 5.

Jeg vil sige om den første, § 2, hvor der er Tale om Garanti for Laan, der optages af Erhvervsvirksomheder med det Formaal

at indføre forbedret Teknik, vel underbygget Koncentration o. s. v., at det jo var et Forslag, som der var principiel Enighed om i Efteraaaret. Fra alle Partiers Side gik man med til dette; selv om man ikke var enig om Beløbets Størrelse, var man i Princippet enig om, at her var et Omraade, hvor man fra Statens Side kunde støtte Industrier, som tilsigtede Koncentration eller Specialisering, en forbedret Teknik o. s. v., og det samme gælder selvfølgelig fremdeles. Hvis der for mig forelaa tilstrækkelig motiverede Forslag, vilde jeg være villig til at gaa til Rigsdagen, eventuelt til Finansudvalget, om at skaffe Garanti for Laan til saadanne Koncentrationer, for at de kunde komme i Virksomhed. Det har jeg aldrig lagt Skjul paa.

Med Hensyn til Eksportkreditten, hvor der nu foreslaas et Beløb af 50 Mill. Kr., er Forholdet dette, at Beløbet oprindeligt var 20 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Stauning søgte før sin Afgang i Efteraaaret og fik dette Beløb forhøjet til 30 Mill. Kr.; jeg har i den forløbne Vinter gennem Forhandling med Finansudvalget og paa Finansloven faaet forhøjet Beløbet til 40 Mill. Kr. Det er et Beløb saa stort, at der i Øjeblikket ikke er Brug for noget større, saa det var aldeles ikke nødvendigt at stille nogen Lovparagraf op af den Grund.

I § 5 foreslaas der at stille et Beløb paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Raadighed til at yde Støtte til Undersøgelse af nye Afsætningsmuligheder o. s. v. Ogsaa det er et Forslag, som der har været principiel Enighed om. Det ærede Medlem Hr. Stauning søgte paa afvigte Aars Finanslov 50 000 Kr. til dette Formaal, jeg for mit Vedkommende har søgt Finansudvalget om et anslaaet Beløb af 100 000 Kr. til dette Formaal, idet jeg har forbeholdt mig, hvis Kravene skulde blive saa store, at de ikke kunde efterkommes af de 100 000 Kr., at komme til Finansudvalget og søge Beløb efterbevilget paa dette Omraade. Saa her er heller ikke nogen Uoverensstemmelse, det var aldeles ikke nødvendigt at tage det op i Lovforslags Form her.

Men saa kommer vi jo til Hovedparagrafferne. Jeg vil gemme den vigtigste lidt, det er § 8. Jeg ønsker at opholde mig lidt ved § 6, for det er ogsaa en meget interessant Paragraf, og det er en Paragraf, som viser Storheden i det ærede Medlems Syn paa danske Erhvervsforhold. Her skal Ministeren for Industri, Handel og Søfart efter Forhandling med og Tilslutning af det i § 13 nævnte Erhvervsudvalg yde Tilskud til Opretholdelse eller Udvidelse af Beskæf-